№ 8.

1a/ Enne wanast alli üttel mehel ussi jõna alla,
Ja am wäinu põik ussi una manu mõtsast wälla
Kutsu, üttes suurõn mõtsan ollen wäega palju
ussõ, et kiagi ei olõ julgunu sinna lähükeste
minnä, nüüd om tuu mõtsa ülemb jaost
mehest kuralda saanu, et tõmal nii julgutsõ
sõna ommu, kilda ka ussi pelgajse.
Nüüd om mõtsa ülemb tälle wäega kaliast kinkstõat
saatnu, ja pallu masso luisanu, kui se terk
tulõsi ja tõmä mõtsast ussi puhtast ärä äõ tõsi,
no tõrk ei olõ kull hää meelega tahtnu minna,
a am ommeti wiimäst järele andnu ja länne.
Nüüd ommu kattekõsi näu pidänü mõtsa ülemäga,
ja taskuuwa sõs õigõ suurõ ja sügawä hawa
kaiwa kepet selle ussi mõtsa sisse, ja hawa
põhja goandnuwa puid ja tõnusadud õlgi, palama,
ja sõs om ussi tõrk natkanu häälma.
Ja kui sõs om natkanu usse tulõma nüü
et mõtsi muistõtanu, ja tõrk annu käsku hauda
sisse minnä, ja käsk annu ka sisse länni.
Nüüd jo üsna pallu hawaad nend om porsatnu,
sõs am natkanu tõrk pelgänna et wast mõni
suur madu kah sääl om, mõtsa ülemb kraäostnu
tedä ja ütelnü, et minnä ütleki, juurt madu
sääl mõtsan ei olõ näu nüü, ei ka kuulu. —
Ja tõrk om sõs wiil kawõmkidõ natkanu
häälma, ja annäb imet sõs tulleu ütsõ õige suur
must shadu ja ollen harjaka. —
nüüd om tuuga põtki natkanu wakisõma
Madu tulleu obis tõmä lähükeste ja ajant
pää pistü, ja wahtnu kiryawiil silmil tälle
etsa, nüüd ei jäänü muid nõu ülle kui andnu
oga käsku hauda minnä tõistõ mene aga
madu ei tahtnu kuidagi minnu, waid goandnu
wasta, sõs om tõrk õigo withatsõi länni
ja kõwa jõnaga tedä käsknü alla heitta,
Sõs om ummisetõgi natkanu sisse minema
ja kui tääl puul andast ollen hauda tagan
Sõs om wijanu hanna torgalõ ümrelu
ja tõmmanu hindäga ütten hauda tõistõ
ussidõ sekkä, ja sääl om nast käik ütten
ärä psalanu, ja sinnä mõtsa ei olõ ka inõmb
ütegi järele jäänü.

Tähendus See harjaga ollen tõistõ kunigas, ja see
peras tõrk ei tahtnu apste mite minnä
et kunigas olla mija jõna kuulnu.

Jaan Jürgenson
Tartus Selle 27 Juuli 1891

Wana aigsed laulud.

№ 1.

Süst am anne hõrrä käünü,
Hõrrä käünü jälje jäänü,
Süt am waidü wiisilise
Sün om käünü kangilise,
Sere ärtu hõrräkene,
Kulla krasni perowakene
Kõtis maha tasli pääle,
Kae akna raami pääle,
Kuidas walda waiwati,
Seo paigu piisati, —
Wäld küll waakus wardan,
Seo poiga teibal,
Mis olli pölwõ pörgune,
Seepo olli meie mäjan,
Usso kütswa kikkami,
Wärje weakwa walgõni
Kõrg olli kikku leewä pääle
Tüli ällõ tasbi pääle.

№ 2.

Ärge Tee nao nuriskõ, Kaskõ kaskõ,
ärge te küü küsike, kaskõ kaskõ,
Ega näjn katuu kaswa, kaskõ kaskõ,
Wäljes kaswis mõisala kaskõ kaskõ,
Saapsa Seere de jäänä. Kaskõ kaskõ,
Kõngä kenitsa kotajala, kaskõ kaskõ
Kes and aigsa andsõ tettä kaskõ kaskõ.

№ 3.

Muidu paisi muodu paisi,
Päält alli mättä nägüs paise,
Tõenus poisi jumällä,
Parem poisi palgalõ,
Alba muudu maetõn,
Käsi kohis kopikõ otsis pällupilud
Alla pällõ atkänü. —

№ 4.

Õrä minü wõta ämma tõlla,
ämanä tõttu äiä tõttu,
Wõtta mehe meele tõttu,
Kaasa kaala armu tõttu,
Miis ja murõtsõmatta,
Kaas ja kahitsõmatta,
Miis ja meele murõjas.
Kaas ja kaala käänijäs,
Mesi leiki olõ minnen,
Saia kaanik saiän,
Mesi leewä mesi meelen,
Saia kaanik sai jäänel. —

№ 6.

Päew taritsõ kerämäel,
Lumi walgo jumõ,
Ütsi musta ümaruss,
Pöiu wahtõ werjusta,
Olõs tuu näu mullo saas,
Kaasas mullo kaldunõba,
Ma olõs suwõ sõõmätä,
Aasta ilma hüwätä,
Talwõ tangu martsmatta.

№ 6.

Ema õpas klaten,
Õ ja ilmast minnen,
Sutär tatsi linnuki,
Jäät ja ilma elämä,
Elä ja ilman ilusti,
Käü ja ilman kenäste,
Madalusi käü ja maanda
Kui tulõ paisi puutumaie,
Mets e maane neanõmeje,
Liiu sile paisil pasiõpäälä
Kappuita kulmud mätõmaie.